

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 5 декември 2022 г.
(OR. en)

15653/22

Междуетноститутуционално досие:
2022/0398(COD)

JAI 1624
COPEN 431
DROIPEN 163
ENFOPOL 621
CODEC 1932

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	2 декември 2022 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2022) 684 final
Относно:	Предложение за ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно определянето на престъпленията и санкциите, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2022) 684 final.

Приложение: COM(2022) 684 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 2.12.2022 г.
COM(2022) 684 final

2022/0398 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно определянето на престъпленията и санкциите, свързани с нарушаване на
ограничителните мерки на Съюза**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Ограничителните мерки са основен инструмент за насърчаване на целите на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) съгласно член 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). Тези цели включват опазване на ценностите на ЕС, поддържане на международния мир и сигурност, както и утвърждаване и укрепване на демокрацията, правовата държава и правата на човека.

За да запази тези ценности, ЕС може да налага ограничителни мерки срещу държави извън ЕС, образувания, юридически или физически лица. Тези мерки включват отделни целеви мерки, т.е. целенасочени финансови санкции (замразяване на активи) и забрани за влизане или транзитно преминаване (забрани за пътуване), както и секторни мерки, т.е. оръжейно ембарго или икономически и финансови мерки (например ограничения върху вноса и износа, ограничения върху предоставянето на определени услуги, като например банкови услуги)¹.

Понастоящем в ЕС са въведени над 40 режима на ограничителни мерки. При някои от тях се прилагат ограничителни мерки, приети от Организацията на обединените нации; други се приемат самостоятелно от ЕС. В допълнение към мерките, въведени за специфични за отделни държави ситуации, Съюзът е приел и общи мерки, насочени към разпространението и използването на химическо оръжие, кибератаките, нарушенията на правата на човека и тероризма². Ограничителните мерки са задължителни за държавите членки, както и за всяко физическо лице или образувание, попадащо под юрисдикцията на държавите членки (оператори от ЕС)³.

¹ Съветът приема ограничителни мерки. Съветът първо приема решение в областта на ОВППС съгласно член 29 от ДЕС. Мерките, предвидени в решението на Съвета, се прилагат или на равнището на ЕС, или на национално равнище. Досегашната практика беше мерки като оръжейно ембарго или ограничения за влизане да се прилагат пряко от държавите членки, които са юридически обвързани да действат съгласно решенията на Съвета във връзка с целите на общата външна политика и политика на сигурност. Други мерки включват прекъсване или ограничаване, частично или изцяло, на икономическите отношения с трета държава и индивидуални мерки за замразяване на средства и икономически ресурси, както и забрана за предоставяне на финансови средства и икономически ресурси. Тези мерки се прилагат посредством регламент, приет от Съвета с квалифицирано мнозинство по съвместно предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията съгласно член 215 от ДФЕС. Разпоредби за недопускане на заобикалянето на мерките са включени и в двата вида актове.

² Общ преглед можете да намерите на картата на санкциите на ЕС, достъпна на адрес <https://www.sanctionsmap.eu/#/main>

³ В рамките на юрисдикцията (територията) на Съюза, т.е.: а) на територията на Съюза, включително неговото въздушно пространство; б) на борда на всяко въздухоплавателно средство или всеки плавателен съд под юрисдикцията на държава членка; в) спрямо всяко лице на или извън територията на Съюза, което е гражданин на държава членка; г) спрямо всяко юридическо лице, образувание или орган на или извън територията на Съюза, регистриран(о) или учреден(о) съгласно правото на държава членка; д) спрямо всяко юридическо лице, образувание или орган във връзка със стопанска дейност, извършвана изцяло или частично в рамките на Съюза (вж. например член 17 от Регламент (ЕС) № 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 г. относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 078, 17.3.2014 г., стр. 6).

1) Непоследователно прилагане на ограничителните мерки на Съюза

Със засилването на приемането на ограничителни мерки на Съюза през последните десетилетия⁴ се засилиха и схемите за тяхното заобикаляне. Комисията вече е посочвала непоследователното принудително изпълнение на ограничителните мерки и факта, че това подкопава тяхната ефикасност и способността на ЕС да изразява единна позиция⁵.

Изразяването на единна позиция стана особено неотложно в настоящия контекст на военната агресия на Русия срещу Украйна. Съюзът въведе поредица от ограничителни мерки срещу руски и беларуски физически лица и образувания, някои от които са в сила още от 2014 г. В този контекст, за да подобри координацията на равнището на ЕС по отношение на прилагането на тези ограничителни мерки, Комисията създаде работната група „Обезпечаване и изземване“. Тази работна група осигурява координацията между държавите членки и агенциите на ЕС като Европол и Евроюст. В нея редовно е обсъждана необходимостта от общ подход в областта на наказателното право, за да се търси отговорност от физическите и юридическите лица, участващи в нарушаването на ограничителните мерки на Съюза.

Прилагането и принудителното изпълнение на ограничителните мерки на Съюза са преди всичко отговорност на държавите членки. Компетентните органи в държавите членки трябва да преценят дали е налице нарушение на съответните решения и регламенти на Съвета, приети съгласно съответно член 29 от ДЕС или член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), и да предприемат подходящи мерки. В тази връзка в регламентите на ЕС систематично се включва разпоредба, с която от държавите членки се изисква да приемат национални правила, предвиждащи ефективни, пропорционални и възпиращи санкции за нарушения на тези правни актове на Съюза⁶.

Освен ограниченията, тези решения и регламенти обикновено включват:

⁴ Вж. картата на санкциите на ЕС в бележка под линия № 2 по-горе.

⁵ Съобщение на Комисията, „Европейската икономическа и финансова система: насърчаване на откритостта, силата и устойчивостта“ (COM(2021) 32 final от 19.1.2021 г.), раздел 5 (Укрепване на прилагането и принудителното изпълнение на санкциите на ЕС), стр. 19, налично на адрес <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021DC0032&from=BG>. В същото съобщение Комисията отбелязва, че прилагането на ограничителните мерки на Съюза не е толкова хармонизирано в целия ЕС, колкото би трябвало да бъде. Това създава смущения на единния пазар, тъй като дружествата от ЕС, включително дъщерните дружества в ЕС на чуждестранни дружества, могат да заобикалят забраните. Това също така създава несигурност сред операторите. Както бе посочено в съобщението, непоследователното принудително изпълнение подкопава ефикасността на ограничителните мерки и способността на ЕС да изразява единна позиция. Наред с други инициативи, в стратегията се призовава за допълнителна координационна работа между Комисията и държавите членки, за да се гарантира, че националните санкции за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза ще бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

⁶ Например вж. член 8 от Регламент (ЕС) № 833/2014 на Съвета от 31 юли 2014 г. относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна, консолидиран текст, достъпен на [EUR-Lex - 02014R0833-20220413 - BG - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/eur-lex-content/BG/TXT/PDF/?uri=CELEX:32014R0833-20220413-BG-EUR-Lex)

- клауза за мерки срещу заобикалянето на санкциите, с която се забранява съзнателното и умишлено участие в дейности, насочени към заобикаляне на ограничителните мерки, предвидени в точка⁷; и
- други задължения, по-специално за докладване относно предприетите стъпки за прилагане на ограничителните мерки (например докладване пред органите какъв е размерът на обезпечените активи).

Въпреки че в член 29 от ДЕС и член 215 от ДФЕС се предоставя правно основание на Съвета да приеме необходимите мерки в случай на приемане на ограничителни мерки на Съюза, правното основание за приемането на ограничителни мерки не предвижда сближаване на наказателноправните определения и видовете и размерите на наказателните санкции⁸.

2) Различия между наказателните определения и санкции на държавите членки

При липса на хармонизация на равнището на ЕС националните системи се различават значително по отношение на криминализирането на нарушаването на правото на Съюза в областта на ограничителните мерки на Съюза. В 12 от държавите членки нарушаването на ограничителните мерки на Съюза се третира единствено като престъпление. В 13 от държавите членки нарушаването на тези мерки може да се третира или като административно нарушение, или като престъпление⁹. Критериите, според които поведението се зачислява към едната или другата категория мерки, обикновено са свързани със степента му на сериозност (тежест) и се определят или по качествени (умисъл, груба небрежност), или по количествени (щети) характеристики¹⁰, но са различни във всяка държава членка. Към момента в две държави членки конкретното провинение по нарушаване на ограничителните мерки на Съюза може да доведе само до административни санкции¹¹.

Системите за санкции също се различават в значителна степен между отделните държави членки. В 14 държави членки максималният срок на лишаването от свобода е между 2 и 5 години. В осем държави членки са възможни максимални присъди между 8 и 12 години¹². Максималната глоба, която може да бъде наложена за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза — или като престъпление, или като административно

⁷ Отбелязва се, че тази клауза е приложима и ако ограничителните мерки не са били нарушени; достатъчно условие е участието в схеми, създадени с такава цел.

⁸ Сближаването на наказателните определения и санкции не може да се осъществи въз основа на незаконодателното правно основание, предвидено в член 29 от ДЕС или член 215 от ДФЕС.

⁹ Мрежа на ЕС по въпросите на геноцида, *Наказателно преследване на нарушаването на санкциите (ограничителните мерки) в националните юрисдикции: сравнителен анализ*, 2021 г., приложение, достъпно на адрес https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_sanctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf. С оглед на представянето в работната група „Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси“ (COPEN) на Съвета докладът беше публикуван и в Документ 7274/22 на Съвета от 16 март 2022 г.

¹⁰ Мрежа на ЕС по въпросите на геноцида, *Наказателно преследване на нарушаването на санкциите (ограничителните мерки) в националните юрисдикции: сравнителен анализ*, 2021 г., раздел 5.1., стр. 22.

¹¹ Пак там.

¹² Пак там, раздел 5.2, стр. 23.

нарушение — варира значително между отделните държави членки, от 1 200 до 5 000 000 евро¹³.

В четиринадесет от държавите членки се предвижда наказателна отговорност на юридическите лица за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза¹⁴. Освен това в дванадесет държави членки се предвиждат административни санкции, по-специално глоби, които могат да бъдат налагани на юридическите лица, в случай че техни служители или представители на ръководството им нарушават ограничителните мерки. Максималните глоби за юридически лица варират от 133 000 до 37,5 милиона евро¹⁵.

3) Липса на наказателни разследвания и наказателни преследвания

На практика от много малко физически или юридически лица, отговорни за нарушаването на ограничителните мерки на Съюза, действително се търси отговорност¹⁶. В доклада на Мрежата по въпросите на геноцида се отбелязва обаче, че „напоследък се наблюдава положителна тенденция по отношение на броя на предприетите действия за принудително изпълнение и увеличаването на санкциите, наложени от някои национални органи“¹⁷.

Въпреки положителните тенденции в някои държави членки изглежда, че има само няколко, в които има текущи съдебни производства, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза¹⁸. Това може да послужи като индикация, че в много от държавите членки не се дава достатъчен приоритет на разследването и наказателното преследване на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза. В това отношение следва да се отбележи, че Европол и Евроюст са разработили редица дейности за допълнителна подкрепа на полицейските и съдебните органи, които разследват и преследват по наказателен ред нарушенията на ограничителните мерки на Съюза. Те сравняват списъка на определените от ЕС лица и дружества със своите бази данни. Европол стартира и операция „Оскар“¹⁹ в подкрепа на финансовите

¹³ Пак там, раздел 5.3, стр. 24.

¹⁴ Пак там, въз основа на доклада на Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида и на допълнително разследване от страна на Комисията.

¹⁵ Пак там.

¹⁶ Мрежа на ЕС по въпросите на геноцида, *Наказателно преследване на нарушаването на санкциите (ограничителните мерки) в националните юрисдикции: сравнителен анализ*, 2021 г., стр. 4. Преглед на относимото законодателство от държавите членки и държавите със статут на наблюдатели по отношение на Мрежата е представен в приложението към експертния доклад, вж.

https://www.eurojust.europa.eu/sites/default/files/assets/genocide_network_report_on_prosecution_of_sanctions_restrictive_measures_violations_23_11_2021.pdf. С оглед на представянето в работната група „Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси“ (COPEN) на Съвета докладът беше публикуван и в Документ 7274 на Съвета от 16 март 2022 г.

¹⁷ Мрежа на ЕС по въпросите на геноцида, *Наказателно преследване на нарушаването на санкциите (ограничителните мерки) в националните юрисдикции: сравнителен анализ*, 2021 г., стр. 13.

¹⁸ За подбор на случаи вж. Мрежа на ЕС по въпросите на геноцида, *Наказателно преследване на нарушаването на санкциите (ограничителните мерки) в националните юрисдикции: сравнителен анализ*, 2021 г., стр. 14.

¹⁹ Европол, общоевропейска операция, насочена срещу активи от престъпна дейност във връзка с руското нахлуване в Украйна, достъпна на адрес: <https://www.europol.europa.eu/media-press/newsroom/news/eu-wide-operation-targeting-criminal-assets-in-relation-to-russian-invasion-of-ukraine>

разследвания на държавите членки, насочени срещу активи от престъпна дейност, притежавани от физически и юридически лица, подлежащи на ограничителни мерки на Съюза. В същото време наказателните разследвания и преследвания често се основават на разкриването и препращането на нарушения на ограничителните мерки на Съюза от административните органи към правоприлагащите органи. Липсата на такива препращания показва липса на такова оперативно сътрудничество в рамките на националните вериги за правоприлагане.

4) Отрицателни последици от статуквото

При липса на правоприлагане и обезпеченост на съдебните органи с подходящи и ефективни инструменти и ресурси за предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза, определените физически и юридически лица, чиито активи биват замразени, могат да продължат на практика да имат достъп до своите активи и да подкрепят режимите, спрямо които са насочени ограничителните мерки на Съюза, като по този начин се осуетяват целите на тези мерки.

Освен това държавите членки имат много различни определения и различни санкции за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза съгласно своето административно и/или наказателно право. Това показва, че едно и също нарушение може да бъде наказано с различни санкции и да подлежи на различни равнища на изпълнение. Това отслабва принудителното изпълнение на ограничителните мерки на Съюза и подкопава доверието в целите на Съюза.

На последно място, в някои случаи облагите, генерирани от дейностите, извършвани в нарушение на ограничителните мерки на Съюза, могат също така да позволят на образуванията и лицата, към които са насочени тези ограничителни мерки, да продължат да участват в дейностите, за които са били обект на ограничителни мерки.

5) Цели на предложението

В този контекст, след предложение на Европейската комисия, представено на 25 май 2022 г.²⁰, Съветът реши да определи нарушаването на ограничителните мерки на Съюза като област на престъпност, която отговаря на критериите, посочени в член 83, параграф 1 от ДФЕС. Това даде възможност на Комисията да приеме настоящото предложение за директива съгласно обикновената законодателна процедура, което има за цел да сближи определението за престъпленията и санкциите за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза.

С настоящото предложение се цели:

- а) сближаване на определенията за престъпления, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза;
- б) осигуряване на ефективни, възпиращи и пропорционални видове и размери на санкциите за престъпления, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза;

²⁰ Европейска комисия, Предложение за Решение на Съвета за добавяне на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза към областите на престъпност, предвидени в член 83, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (COM(2022) 247 от 25.5.2022 г.).

- в) подкрепа на трансграничните разследвания и наказателни преследвания;
и
- г) подобряване на оперативната ефективност на националните вериги на правоприлагане с цел насърчаване на разследванията, наказателните преследвания и санкционирането.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

С член 2 от ДЕС се установяват общите ценности на Съюза — на зачитане на човешкото достойнство, на свободата, демокрацията, равенството, правовата държава и зачитането на правата на човека. Чрез ефективното изпълнение на ограничителни мерки, включително чрез наказателноправни мерки, насочени към санкциониране на нарушаването на ограничителните мерки, се подкрепя отстояването на такива общи ценности в рамките на Съюза и извън него.

Освен това ЕС представлява пространство на свобода, сигурност и правосъдие, в което се зачитат основните права и различните правни системи и традиции на държавите членки. Той се стреми да гарантира високо равнище на сигурност чрез мерки за предотвратяване и борба с престъпността, расизма и ксенофобията. Съгласно член 83, параграф 1 от ДФЕС Европейският парламент и Съветът могат да „установят минимални правила относно определянето на престъпленията и на санкциите в областта на особено тежката престъпност с трансгранично измерение, произтичащо от естеството или последиците на тези деяния или от особена необходимост за общо противодействие.“

Сближаването на определенията и санкциите за престъплението, свързано с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, допълва предложението на Комисията за Директива относно отнемането и конфискацията на активи, чрез която ще се приложат Стратегията на ЕС за Съюза на сигурност²¹ и Стратегията на ЕС за борба с организираната престъпност²². Предложението за Директива относно отнемането и конфискацията на активи цели да се укрепят възможностите на националните органи за проследяване и установяване, обезпечаване и управление на имущество, което представлява облага или средство на престъпление. Освен това, с него се предвижда подсилване на правната рамка относно конфискацията, включително в специфични случаи, при които не е възможно достигане до осъдителна присъда за конкретно престъпление.

Освен това предложението за Директива относно отнемането и конфискацията на активи допринася за ефективното прилагане на ограничителните мерки, тъй като изисква от държавите членки да позволят проследяването и установяването на имущество, свързано с нарушения на ограничителните мерки на Съюза, определени в националното право. Освен това с предложението преразгледаните правила относно отнемането и конфискацията на активи стават приложими по отношение на престъплението нарушение на ограничителните мерки на Съюза.

²¹ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Европейския съвет, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно Стратегията на ЕС за Съюза на сигурност (COM(2020) 605 final от 24.7.2020 г.).

²² Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Европейския съвет, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно Стратегията на ЕС за борба с организираната престъпност (COM(2021) 170 final от 14.4.2021 г.).

След приемането на настоящото предложение за директива за сближаване на определенията и санкциите, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, правилата относно мерките за проследяване и установяване, обезпечаване, управление и конфискация ще започнат да се прилагат за имущество, свързано с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза. В крайна сметка облагите от нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, например в случаите, когато физически лица и дружества биха предоставили финансови средства на лицата, подложени на целенасочени финансови санкции (т.е. обезпечаване на активи), биха могли да станат обект на мерки за конфискация. В същото време средствата, използвани за извършване на нарушенията на ограничителните мерки, също биха могли да станат обект на конфискация.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Регламенти на Съвета относно ограничителните мерки на Съюза

Установяването на минимални правила относно наказателноправните определения и санкции за нарушаване на ограничителните мерки въз основа на член 83, параграф 1 от ДФЕС ще укрепи прилагането на ограничителните мерки в държавите членки, като по този начин ще допълни мерките, предприемани в съответствие с член 29 от ДЕС и член 215 от ДФЕС. Разпоредбите относно санкциите в Регламенти № 833/2014 и № 269/2014²³ бяха засилени като част от шестия пакет от ограничителни мерки в отговор на военната агресия на Русия срещу Украйна. С изменените разпоредби държавите членки се задължават да определят правила за санкциите, включително наказателните санкции, приложими при нарушения на тези регламенти, и да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират тяхното прилагане. Санкциите трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Държавите членки трябва също така да предвидят подходящи мерки за конфискация на облагите от такива нарушения.

На 21 юли 2022 г. Съветът прие Регламент (ЕС) 2022/1273 на Съвета²⁴, с който се изменят член 8 и член 9 от Регламент (ЕС) № 269/2014 на Съвета. По-специално, за да се осигури ефективното и еднакво прилагане на този регламент и с оглед на нарастващата сложност на схемите за избягване на ограничителните мерки, които възпрепятстват това прилагане, с него се задължават определени лица и образувания с активи под юрисдикцията на държава членка да докладват тези активи и да сътрудничат на компетентния орган при проверката на докладваната информация (член 9)²⁵. Неспазването на това задължение ще представлява заобикаляне²⁶.

²³ Регламент на Съвета (ЕС) № 833/2014 от 31 юли 2014 г. относно ограничителни мерки с оглед на действията на Русия, дестабилизиращи положението в Украйна (ОВ L 229, 31.7.2014 г., стр. 1—11), чиято консолидирана версия може да бъде намерена на адрес: [EUR-Lex - 02014R0833-20220604 - BG - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0833-20220604); Регламент (ЕС) № 269/2014 на Съвета от 17 март 2014 г. относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна (ОВ L 78, 17.3.2014 г., стр. 6—15), чиято консолидирана версия може да бъде намерена на адрес: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/?uri=CELEX%3A02014R0269-20220604>

²⁴ Регламент (ЕС) 2022/1273 на Съвета от 21 юли 2022 г. за изменение на Регламент (ЕС) № 269/2014 относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна, ST/11451/2022/INIT (ОВ L 194, 21.7.2022 г., стр. 1—4).

²⁵ Член 9, параграфи 1—3 от Регламент (ЕС) № 269/2014, както е изменен: „1. Забранява се съзнателното или преднамереното участие в дейности, чиято цел или резултат е заобикалянето

Регламент 2022/1273 също така укрепва разпоредбата относно задълженията за докладване за операторите от ЕС, за да се предотврати нарушаването и заобикалянето на обезпечаването на активи (член 8)²⁷.

Въпреки това член 29 от ДЕС и член 215 от ДФЕС не са подходящо правно основание за сближаване на наказателните определения и видовете и размерите на наказателните санкции.

Съобщение на Комисията от 2021 г. относно европейската икономическа и финансова система

Освен това в своето съобщение от 2021 г., озаглавено „Европейската икономическа и финансова система: насърчаване на откритостта, силата и устойчивостта“²⁸, Комисията отбелязва, че прилагането на ограничителните мерки на Съюза не е толкова хармонизирано в целия ЕС, колкото би трябвало да бъде. Това създава смущения на единния пазар, тъй като дружествата от ЕС, включително дъщерните дружества в ЕС на чуждестранни дружества, могат да намират начини за заобикаляне на ограничителните мерки. Това също така създава несигурност сред операторите. Непоследователното принудително изпълнение подкопава ефикасността на ограничителните мерки на Съюза и способността на ЕС да изразява единна позиция. Наред с други инициативи, в стратегията се призовава за допълнителна координационна работа между Комисията и държавите членки, за да се гарантира, че националните санкции за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза ще бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.

Инструмент за техническа подкрепа

на мерките, посочени в член 2. 2. Физически или юридически лица, образувания или органи, включени в списъка в приложение I: а) докладват преди 1 септември 2022 г. или в срок от 6 седмици от датата на включването им в списъка в приложение I, в зависимост от това кое от двете събития настъпва по-късно, относно финансови средства или икономически ресурси в рамките на юрисдикцията на държавата членка, принадлежащи им или притежавани, държани или контролирани от тях, на компетентния орган на държавата членка, в която се намират тези финансови средства или икономически ресурси; и б) сътрудничат на компетентния орган при всякакви проверки на тази информация. 3. Неспазването на разпоредбите по параграф 2 се счита за участие, както е посочено в параграф 1, в дейности, чиято цел или резултат е заобикалянето на мерките, посочени в член 2.“

²⁶ Пак там.

²⁷ Член 8, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 269/2014, както е изменен: „1. Независимо от приложимите правила относно докладването, поверителността и професионалната тайна, физическите и юридическите лица, образуванията и органите: а) предоставят незабавно всяка информация, която би улеснила спазването на настоящия регламент, като например информация за сметки и суми, замразени в съответствие с член 2, или информация за финансови средства и икономически ресурси на територията на Съюза, принадлежащи на, притежавани, държани или контролирани от физически или юридически лица, образувания или органи, изброени в приложение I, и които не са били третираны като замразени от физическите и юридическите лица, образуванията и органите, задължени да направят това, на компетентния орган на държавата членка, в която пребивават или са разположени, и предават тази информация на Комисията пряко или чрез държавата членка; и б) сътрудничат на компетентния орган при всякакви проверки на тази информация.“

²⁸ COM(2021) 32 final, 19.1.2021 г.

И накрая, в рамките на Инструмента за техническа подкрепа²⁹ Комисията подкрепя държавите членки в изграждането на капацитет и предоставянето на технически консултации относно прилагането на ограничителни мерки.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

Съгласно член 83, параграф 1 от ДФЕС Европейският парламент и Съветът, чрез директиви, в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да установят минимални правила относно определянето на престъпленията и на санкциите в областта на особено тежката престъпност с трансгранично измерение, произтичащо от естеството или последиците на тези деяния или от особена необходимост за общо противодействие.

Тези области на престъпност са следните: тероризъм; трафик на хора и сексуална експлоатация на жени и деца; незаконен трафик на наркотици; незаконен трафик на оръжия; изпиране на пари; корупция; фалшифициране на платежни средства; компютърна престъпност; и организирана престъпност. В зависимост от развитието на престъпността Съветът може да приеме решение за определяне на други области на престъпност, които отговарят на критериите, посочени в настоящия параграф. Съветът прави това, като действа с единодушие след одобрение от Европейския парламент.

След приемането на Решение (ЕС) 2022/2332 на Съвета³⁰ областите на престъпност, изброени в член 83, параграф 1 от ДФЕС, вече включват и нарушаването на ограничителните мерки на Съюза. Това позволи на Комисията да представи настоящото предложение за директива.

• Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

Целите на настоящата директива са да се осигурят общи определения за престъпленията, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, и наличието на ефективни, възпиращи и пропорционални наказателни санкции за тежките престъпления, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза. Както е разгледано по-подробно в следващите точки, тези цели не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки. Вместо това те могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на ЕС поради мащаба и последиците от въпросното поведение, което има присъщо трансгранично естество и потенциално подкопава постигането на целите на ЕС за опазване на международния мир и сигурност и за отстояване на общите ценности на ЕС. Следователно Съюзът може да приеме необходимите мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в член 5 от ДЕС.

²⁹ Решение за изпълнение на Комисията от 9.3.2022 г. относно финансирането на Инструмента за техническа подкрепа и приемането на работната програма за 2022 г., C(2022) 1379 final от 9.3.2022 г.

³⁰ Решение (ЕС) 2022/2332 на Съвета от 28 ноември 2022 г. за определяне на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза като област на престъпност, която отговаря на критериите, посочени в член 83, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ST/10287/2022/REV/1, *ОВ L 308*, 29.11.2022 г., стр. 18—21).

Нарушаването на ограничителните мерки на Съюза е особено тежка област на престъпност, тъй като е в състояние да подхрани заплахите за международния мир и сигурност, да подкопае консолидирането и подкрепата за демокрацията, върховенството на закона и правата на човека и да доведе до значителни икономически, социални и екологични вреди. Поради тези нарушения физическите лица и образуванията, чиито активи са замразени или чиито дейности са ограничени, продължават да имат достъп до своите активи, като по този начин осуетяват целите на тези ограничителни мерки. По подобен начин парите, генерирани от експлоатацията на стоки и природни ресурси, търгувани в нарушение на ограничителните мерки на Съюза, могат също да позволят на режимите, спрямо които са насочени тези ограничителни мерки, да продължат да имат достъп до необходимите средства (т.е. да купуват различни видове оръжия), с които да поддържат репресивни практики и да продължават да извършват тежки престъпления. Нарушаването на ограничителните мерки на Съюза, свързани с търговията, може освен това да допринесе за незаконната експлоатация на природни ресурси в юрисдикцията, спрямо която са насочени тези ограничителни мерки.

Освен това фактът, че държавите членки, съгласно своето административно и/или наказателно право, имат много различни определения и санкции за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, показва, че едно и също нарушение може да бъде наказано с различни санкции и да подлежи на различни равнища на правоприлагане. Тези различия представляват пречка за последователното прилагане на политиката на Съюза относно ограничителните мерки. Те могат дори да доведат до търсене на най-благоприятната правна система от страна на извършителите и в крайна сметка до тяхната (квази)безнаказаност, в случай че изберат да извършват дейността си в държавата(ите) членка(и), която(ито) предвижда(т) по-леки наказания или има данни, че е(са) била(и) снизходителна(и) в наказателното преследване за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза. Това подкопава ефикасността на ограничителните мерки и тяхното прилагане на равнището на Съюза. Подобна ситуация рискува да осуети целите на ЕС за опазване на международния мир и сигурност и за отстояване на общите ценности на ЕС. Поради това съществува особена необходимост от общи действия на равнището на ЕС посредством наказателното право за справяне с нарушаването на ограничителните мерки на Съюза.

В допълнение, нарушенията на ограничителните мерки на Съюза имат ясно, а понякога дори присъщо, трансгранично измерение. Те не само че обикновено се извършват от физически и юридически лица, осъществяващи своята дейност в световен мащаб, но в някои случаи с ограничителните мерки на Съюза, като ограничения върху банковите услуги, дори се забраняват трансграничните операции. Следователно по дефиниция тяхното нарушаване е поведение с трансгранично измерение, което изисква общ трансграничен отговор на равнището на ЕС.

На последно място, хармонизирането също така би увеличило възпиращия ефект на санкциите за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза.

- **Пропорционалност**

В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в член 5 от ДЕС, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на своята цел. Сближаването на определенията за престъпленията и на видовете и размерите на наказателните санкции е ограничено до необходимото за ефективно справяне с нарушаването на ограничителните мерки на Съюза в държавите членки. Мерки за използване на способности

за разследване и обмен на информация са включени само до степенята, необходима за ефективното функциониране на предложената наказателноправна уредба.

- **Избор на инструмент**

Съгласно член 83, параграф 1 от ДФЕС Европейският парламент и Съветът, чрез директиви, в съответствие с обикновената законодателна процедура, могат да установят минимални правила относно определянето на престъпленията и на санкциите в областта на особено тежката престъпност с трансгранично измерение, произтичащо от естеството или последиците на тези деяния или от особена необходимост за общо противодействие.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Бяха проведени целеви консултации с държавите членки в рамките на работна група „Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси“ (COPEN) (8 септември 2022 г.), с Европол (5 септември) и с Евроюст (13 септември). ГД „Правосъдие и потребители“ организира и задълбочена дискусия с членовете на своята експертна група по политиката на ЕС в областта на наказателното право (16 септември). Тези консултации се основаваха на специален въпросник на Комисията, в който бяха повдигнати въпроси относно престъпленията, санкциите, правилата за компетентност и разпоредбите относно трансграничното сътрудничество, които да бъдат включени в бъдещата директива.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Вследствие на военната агресия на Русия срещу Украйна Комисията създаде работната група „Обезпечаване и изземване“ в началото на март 2022 г. Целта ѝ е да осигури координация между държавите членки при прилагането на ограничителните мерки на Съюза по отношение на включените в списъка руски и беларуски физически лица и дружества, както и да проучи взаимодействието между ограничителните мерки на Съюза и мерките на наказателното право. Тези форми на обмен на мнения включваха срещи с националните органи, компетентни относно прилагането на ограничителните мерки, Европол, Евроюст и Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида³¹, чийто секретариат се помещава в Евроюст.

Специална подгрупа към работната група „Обезпечаване и изземване“ се занимава с укрепване на прилагането на ограничителните мерки на Съюза. По-специално, тя се занимава с въпроси, повдигнати от националните органи, и проучва възможни начини за проактивно установяване на активи. Националните компетентни органи на държавите членки участват в тази подгрупа. По време на размяната на мнения в рамките на тази подгрупа неколкостранно бяха посочени трудностите при търсенето на отговорност от физическите и юридическите лица, участващи в нарушаването на ограничителните мерки на Съюза. Участниците в този обмен също се застъпиха за общ наказателноправен подход спрямо нарушенията на ограничителните мерки на Съюза.

³¹ Евроюст, Мрежа на ЕС по въпросите на геноцида, вж. <https://www.eurojust.europa.eu/judicial-cooperation/practitioner-networks/genocide-network?msclkid=de6a1668cf6011eca5681e93e0033be2>

Доказателства за необходимостта от такъв общ подход бяха изрично представени в доклада на Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида от декември 2021 г.³² В този доклад се подчертава необходимостта от криминализиране на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза, за да се гарантира, че физическите или юридическите лица, отговорни за такива нарушения, ще бъдат подвеждани под отговорност³³. Освен това в него се извежда заключението, че „наказателното преследване за нарушения на санкциите може да послужи като защитна мрежа, с която да се избегне безнаказаността“, особено по отношение на връзката с основните международни престъпления³⁴.

Освен това при разискванията в рамките на работната група „Обезпечаване и изземване“ относно обмена на най-добри практики в областта на наказателните разследвания и конфискацията беше подчертано значението на проактивния подход и координацията между органите, които са компетентни за прилагането на ограничителните мерки на Съюза. Звената за финансово разузнаване, правоприлагащите органи и митническите органи, заедно с международните партньори, гражданското общество и разследващите журналисти, следва да си сътрудничат и да обменят информация, за да достигнат до информация, която ще позволи на правоприлагащите органи да започнат разследване.

На 13 май и 16 септември 2022 г. Комисията се консултира и със своята експертна група по политиката на ЕС в областта на наказателното право³⁵. Групата като цяло приветства идеята за хармонизиране на определенията и санкциите на равнището на ЕС и предостави конкретна информация по отношение на престъпленията, санкциите, правилата относно компетентността и трансграничното сътрудничество.

• **Оценка на въздействието**

С настоящото предложение за директива се цели да се извърши сближаване на определенията за престъпленията и санкциите в областта на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза. То следва приемането на Решение (ЕС) 2022/2332 на Съвета за определяне на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза като област на престъпност, която отговаря на критериите, посочени в член 83, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз³⁶.

Предложението на Европейската комисия за решение на Съвета, представено на 25 май³⁷, беше придружено от съобщение „Към директива относно наказателни санкции

³² Мрежа на ЕС по въпросите на геноцида, *Експертен доклад относно наказателното преследване на нарушаването на санкциите (ограничителните мерки) в националните юрисдикции: сравнителен анализ*, 2021 г.

³³ Пак там, стр. 4.

³⁴ Пак там, стр. 26.

³⁵ Европейска комисия, експертна група по политиката на ЕС в областта на наказателното право, <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?do=groupDetail.groupDetail&groupID=2760&msclid=56005123cfaf11ec8de3edb643537b59&lang=bg>

³⁶ Вж. бележка под линия № 30 по-горе.

³⁷ Европейска комисия, Предложение за Решение на Съвета за добавяне на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза към областите на престъпност, предвидени в член 83, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (COM(2022) 247 от 25.5.2022 г.).

за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза³⁸. С оглед на спешната необходимост да се търси отговорност от физическите и юридическите лица, замесени в нарушаването на ограничителните мерки на Съюза, в приложението към това съобщение Комисията вече изложи основните елементи на бъдеща директива относно наказателните санкции за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза.

Решение (ЕС) 2022/2332 на Съвета за определяне на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза като област на престъпност, която отговаря на критериите, посочени в член 83, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз също подчертава спешната необходимост от приемането на вторично законодателство³⁹.

При тези обстоятелства не беше извършена оценка на въздействието.

• Основни права

Настоящата директива зачита основните права и спазва принципите, залегнали в Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“)⁴⁰. По-специално с директивата се гарантира спазването на следните разпоредби на Хартата: правото на свобода и сигурност (член 6); правото на защита на личните данни (член 8); свободата на стопанска инициатива (член 16); правото на собственост (член 17); правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес (член 47); презумпцията за невиновност и правото на защита (член 48); принципите на законност и пропорционалност на престъплението и наказанието (член 49); и правото на всеки да не бъде съден или наказван два пъти за едно и също престъпление (член 50).

Настоящата директива ще трябва да бъде транспонирана в националното законодателство при зачитане на основните права. По-специално държавите членки следва да гарантират, че налагането на наказателни и административни санкции спазва принципите на Хартата, включително привилегията срещу самоуличаването, правото да се запази мълчание и забраната дадено лице да бъде съдено или наказвано два пъти за едно и също престъпление. Държавите членки следва също да гарантират спазването на процесуалните права на заподозрените лица или на обвиняемите в рамките на наказателното производство. В това отношение задълженията по настоящата директива не засягат задълженията на държавите членки съгласно правото на Съюза относно процесуалните права в рамките на наказателното производство. И накрая, настоящата директива ще трябва да бъде транспонирана, без да се засягат приложимите правила относно докладването, поверителността и професионалната тайна.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Настоящото предложение има незначително отражение върху бюджета за държавите членки и за Комисията. Конкретна информация за финансовото отражение върху

³⁸ Съобщение на Комисията до Европейския парламент и Съвета, *Към директива относно наказателни санкции за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза* (COM(2022) 249 от 25.5.2022 г.).

³⁹ Вж. бележка под линия № 30 по-горе, съображение 24. „За да се даде възможност за спешно приемане на вторично законодателство за установяване на минимални правила относно определянето и санкциите за престъплението „нарушаване на ограничителните мерки на Съюза“, настоящото решение следва да влезе в сила по спешност в деня след деня на публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз“.

⁴⁰ Харта на основните права на Европейския съюз (ОВ С 326, 26.10.2012 г., стр. 391—407).

Комисията може да се намери във законодателната финансова обосновка, приложена към настоящия законодателен пакет.

Както е предвидено в член 19, параграфи 1 и 4 от настоящото предложение, Комисията ще трябва да поеме редица задължения за докладване. Две години след края на срока за транспониране Комисията ще трябва да представи доклад относно транспонирането на директивата от държавите членки. Пет години след края на срока за транспониране Комисията трябва да представи проучване относно ефективността на директивата, за да оцени нейната добавена стойност. Последното ще се случи едва след края на настоящата многогодишна финансова рамка.

Първият доклад се отнася до транспонирането на директивата от държавите членки. Вторият доклад, който трябва да бъде представен от Комисията, е проучване, в което ще се оцени ефективността на директивата спрямо определена поредица от показатели.

Освен това в законодателната финансова обосновка са описани подробно разходите за събирането и анализа на статистически данни за престъпленията, посочени в членове 3, 4 и 5. Държавите членки трябва ежегодно да представят тези статистически данни на Комисията в съответствие с член 19, параграфи 2 и 3 от настоящото предложение.

Освен разходите за Комисията, предложението ще има и ограничени финансови последици за държавите членки. Тези финансови последици могат да бъдат разделени на три части.

- 1) Както е предвидено в член 15 от настоящото предложение, държавите членки ще трябва да гарантират, че са налични ефективни способности за разследване на престъпленията, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза.
- 2) В съответствие с член 13 от настоящото предложение държавите членки ще трябва да осигурят координация и сътрудничество на стратегическо и оперативно равнище между всички техни компетентни органи, участващи в предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза.
- 3) Държавите членки ще понесат някои разходи, свързани с горепосоченото задължение да представят ежегодно статистически данни за престъпленията, посочени в членове 3, 4 и 5. Въпреки това няма достатъчно данни, които да позволят точна оценка на свързаните разходи.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизми за мониторинг, оценка и докладване**

Държавите членки ще разполагат с шест месеца след влизането в сила на директивата, за да я транспонират в националното си законодателство. Две години след края на този срок за транспониране Комисията ще трябва да представи доклад относно транспонирането на директивата от държавите членки. Пет години след края на срока за транспониране Комисията трябва да представи проучване относно ефективността на директивата, за да оцени нейната добавена стойност.

- **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

Член 1: Предмет

В тази разпоредба се определя целта на директивата, и по-специално нейната цел да се осигури ефективното прилагане на ограничителните мерки на Съюза.

Член 2: Приложно поле и определения

Тази разпоредба определя приложното поле на директивата. Тя се отнася до нарушения на ограничителните мерки на Съюза, приети от ЕС въз основа на член 29 от ДЕС или член 215 от ДФЕС. Тези мерки включват замразяване на финансови средства и икономически ресурси, забрани за предоставяне на финансови средства и икономически ресурси и забрани за влизане на територията на държава — членка на Европейския съюз, или за транзитно преминаване през нея, както и секторни икономически мерки и оръжейно ембарго. Освен това тази разпоредба съдържа определения на използваните в директивата термини, включително на „определено лице, образуване или орган“, „финансови средства“ и „икономически ресурси“.

Член 3: Нарушаване на ограничителните мерки на Съюза

В тази разпоредба се описват престъпленията, обхванати от настоящата директива. Престъпленията включват нарушения на забраните и ограниченията, съдържащи се в ограничителните мерки на Съюза, поведение, целящо заобикаляне на ограничителните мерки на Съюза⁴¹, и нарушаване на условията на разрешенията, предоставени от компетентните органи, за извършване на определени дейности, които при липсата на такова разрешение са забранени по силата на ограничителните мерки. Тези престъпления не трябва да се тълкуват като налагане на задължения на физически лица в противоречие на правото им да не се самоуличават и да запазят мълчание, залегнало в Хартата и Директива (ЕС) 2016/343⁴². Освен това те не засягат приложимите правила относно докладването, поверителността и професионалната тайна.

Освен това от обхвата на криминализирането са изключени дейности, които се отнасят до предоставянето на стоки и услуги за ежедневно лично ползване на определените физически лица, като храна и продукти и услуги в областта на здравеопазването, или до дребни парични суми в брой, когато те са ясно ограничени за задоволяване на основните човешки потребности на тези лица и на членовете на техните семейства, които са на тяхна издръжка. Недокладването за подобни дейности също е изключено от обхвата на криминализирането, както и предоставянето на хуманитарна помощ на нуждаещи се лица. Тази хуманитарна помощ трябва да се предоставя в строго съответствие с международното хуманитарно право и може да се състои по-специално от храна и продоволствие, подслон, здравно обслужване, вода и канализация. Освен това при изпълнението на настоящата директива държавите членки следва да имат предвид, че съгласно международното хуманитарно право, международното право за водене на война, се изисква ограничителните мерки да не възпрепятстват предоставянето на хуманитарна помощ в съответствие с принципите на безпристрастност, хуманност, неутралност и независимост⁴³.

⁴¹ Вж. членове 8 и 9 от Регламент (ЕС) № 269/2014, както са изменени.

⁴² Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1).

⁴³ Известие на Комисията, Насоки на Комисията относно предоставянето на хуманитарна помощ в съответствие с ограничителните мерки на ЕС (санкции) (C(2022) 4486 от 30.6.2022 г.).

Някои нарушения на ограничителните мерки на Съюза също съставляват престъпление, когато са извършени в условия на груба небрежност. По-специално специалистите, например в областта на правните, финансовите и търговските услуги, следва да извършват надлежна проверка, за да предотвратят нарушения на ограничителните мерки на Съюза.

Член 4: Подбудителство, помагачество и опит

В член 4 се криминализират подбудителството и помагачеството при извършване на престъпленията, посочени в член 3. Също така се криминализират опитите за извършване на престъпленията, изброени в член 3.

Член 5: Наказателни санкции за физическите лица

В член 5 се предвиждат минимални стандарти, за да се гарантира, че престъпленията, посочени в членове 3 и 4, се наказват с ефективни, пропорционални и възпиращи наказателни санкции. В предложението се изисква държавите членки да определят конкретни размери и видове на санкциите за престъпления, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза. Предложеното категоризиране отразява тежестта на престъпленията. Определя се паричен праг от 100 000 EUR като начин за разграничаване на по-тежките престъпления, които следва да се наказват с лишаване от свобода за максимален срок, не по-малък от 5 години. Както бе споменато, понастоящем в 14 държави членки максималният срок на лишаването от свобода е между 2 и 5 години. В осем държави членки са възможни максимални присъди между 8 и 12 години⁴⁴. В наказателното производство срещу физически лица следва да бъдат предвидени и допълнителни санкции или мерки. Те следва да включват глоби.

Член 6: Отговорност на юридическите лица

В член 6 се съдържат задължения за носене на отговорност от юридическите лица за престъпленията, посочени в членове 3 и 4, когато тези престъпления са извършени в тяхна полза. В този член се предвижда също така, че държавите членки следва да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подвеждани под отговорност за липсата на надзор или контрол, която е направила възможно извършването на престъпление, посочено в членове 3 и 4, в полза на юридическото лице. Освен това отговорността на юридическото лице не следва да изключва наказателно производство срещу физически лица.

Член 7: Санкции за юридическите лица

В член 7 се определят санкциите, които са приложими по отношение на юридически лица, участващи в престъпленията, обхванати от настоящото предложение. По-специално държавите членки следва да предприемат необходимите мерки, за да се гарантира, че юридическите лица, подвеждани под отговорност съгласно член 6, ще са обект на ефективни, пропорционални и възпиращи наказания, включително: наказателноправни санкции или друг вид глоби; лишаване от достъп до публично финансиране, включително до процедури за възлагане на обществени поръчки, безвъзмездно предоставяне на средства и отдаване на концесии; лишаване от правото на упражняване на стопанска дейност; отнемане на разрешителни и разрешения за извършване на дейностите, довели до извършването на престъплението; поставяне под

⁴⁴ Мрежа на ЕС по въпросите на геноцида, раздел 5.2, стр. 23.

съдебен надзор; съдебна ликвидация; и закриване на обекти, използвани за извършване на престъплението.

В допълнение към това в посочения член се предвижда, че държавите членки следва да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица, които се облагодетелстват от извършването от други лица на престъпления в нарушение на ограничителните мерки на Съюза, се наказват с глоби, чийто максимален размер не следва да е по-малък от 5 % от общия световен оборот на юридическото лице през стопанската година, предхождаща решението за налагане на глобата. Отговорността на юридическите лица не изключва възможността за наказателно производство срещу физическите лица, които са извършители на престъпления, посочени в членове 3 и 4.

Член 8: Отегчаващи обстоятелства

В член 8 се определят отегчаващите обстоятелства, които трябва да се вземат предвид, когато се прилагат санкции за престъпление, посочено в членове 3 и 4. Всяко от следните обстоятелства следва да се счита за отегчаващо обстоятелство: престъплението е извършено в рамките на престъпна организация по смисъла на Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета⁴⁵; престъплението е извършено от професионален доставчик на услуги в нарушение на неговите професионални задължения; престъплението е извършено от длъжностно лице при изпълнение на неговите задължения; и престъплението е извършено от друго лице при изпълнение на публични функции.

Член 9: Смекчаващо обстоятелство

В член 9 се определя смекчаващо обстоятелство, което трябва да се вземе предвид, когато се прилагат санкции за престъпление, посочено в членове 3 и 4. Такъв ще бъде случаят, когато извършителят предоставя на административните или съдебните органи информация, която те не биха могли да получат по друг начин и която им помага: i) да установят самоличността на другите извършители или да ги подведат под отговорност; и/или ii) да открият доказателства.

Член 10: Обезпечаване и конфискация

В член 10 се изяснява понятието „облага“⁴⁶, по-специално в ситуации, при които определеното лице, образувание или орган извършва или участва в извършването на конкретните престъпления, свързани със заобикаляне, посочени в член 3, параграф 2, буква з), точки i) и ii). За пропорционалността на конфискацията ще трябва да се следи във всеки отделен случай.

Член 11: Правила относно компетентността

В член 11 се определят разпоредби относно компетентността, за да се гарантира, че държавите членки ще установят компетентност по отношение на престъпленията, обхванати от предложението. Държавите членки следва да упражняват компетентност

⁴⁵ Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност (ОВ L 300, 11.11.2008 г., стр. 42—45).

⁴⁶ Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета относно отнемането и конфискацията на активи (COM(2022) 245 от 25.5.2022 г.), член 3, параграф 1: „облага“ означава всяка икономическа изгода, придобита пряко или косвено чрез престъпление, изразяваща се във всякакъв вид имущество и включваща всяко последващо реинвестиране или преобразуване на преки облаги и всякакви стойностни ползи.“

по отношение на престъпленията, извършени от юридически лица, установени на тяхна територия, както и когато престъпленията са извършени в полза на юридическо лице във връзка със стопанска дейност, извършвана изцяло или частично в рамките на ЕС. В доклада от 2021 г. на Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида по-специално се посочват няколко относими случая⁴⁷ на дружества, установени в държава членка, които нарушават ограничителни мерки в държави извън ЕС. Освен това установяването на компетентност по отношение на юридически лица във връзка със стопанска дейност, извършвана изцяло или частично в рамките на ЕС, е от особено значение за справяне с нарушаването на ограничителните мерки на Съюза. По този начин ще се даде възможност на държавите членки да извършват наказателно преследване по отношение на имащи връзка с ЕС нарушения, които се извършват през държави извън ЕС и/или от лица, които не са граждани на ЕС, например износ от ЕС за целево местоназначение или краен потребител или прехвърляне на активи от ЕС към включено в списък лице.

Член 12: Давностни срокове

В член 12 се определят разпоредбите относно давностните срокове, за да се даде възможност на компетентните органи да извършват разследвания и наказателни преследвания и да постановяват съдебни решения във връзка с престъпленията, обхванати от настоящото предложение, в рамките на определен период от време.

Член 13: Координация и сътрудничество между компетентните органи в рамките на дадена държава членка

В тази разпоредба от държавите членки се изисква да осигурят координация и сътрудничество на стратегическо и оперативно равнище между всички свои компетентни органи, участващи в предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза.

Член 14: Подаване на сигнали за престъпления и защита на лицата, които подават сигнали за престъпления, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, или подпомагат разследването

Тази разпоредба се отнася до защитата на лицата, сигнализиращи за нередности, които подават информация или предоставят доказателства по наказателно разследване, свързано с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза.

Член 15: Способи за разследване

В тази разпоредба се определя, че ефективните способности за разследване, като тези, които се използват по отношение на организираната престъпност или други тежки престъпления, трябва да са налични също така за разследване или наказателно преследване на престъпленията, посочени в членове 3 и 4.

Член 16: Сътрудничество между държавите членки, Комисията, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура

В тази разпоредба се изисква от органите на държавите членки, Европол, Евроюст, Европейската прокуратура и Комисията да си сътрудничат, в рамките на съответните си

⁴⁷ Мрежа на ЕС по въпросите на геноцида, *Експертен доклад относно наказателното преследване на нарушаването на санкциите (ограничителните мерки) в националните юрисдикции: сравнителен анализ*, 2021 г., стр. 14—20.

области на компетентност, в борбата срещу престъпленията, посочени в членове 3 и 4. Компетентните органи на държавите членки следва също така да споделят информация по практически въпроси.

Член 17: Изменения на Директива (ЕС) 2018/1673

С разпоредбата се изменя член 2 от Директива (ЕС) 2018/1673 за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред⁴⁸, като нарушаването на ограничителни мерки на Съюза се определя като „престъпна дейност“. В резултат на това изпирането на пари, както е описано в член 3 от Директива (ЕС) 2018/1673, свързано с имущество, придобито от престъпления, обхванати от настоящата директива, представлява престъпление.

Членове 18—21

В тези членове се съдържат допълнителни разпоредби относно транспонирането от държавите членки, докладването от държавите членки, оценката и докладването от страна на Комисията, влизането в сила и адресатите на настоящата директива. С оглед на спешната необходимост да бъдат подведени под отговорност физическите и юридическите лица, участващи в нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, държавите членки следва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, в срок от 6 месеца след нейното влизане в сила.

⁴⁸ Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред (PE/30/2018/REV/1, ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 22—30).

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**относно определянето на престъпленията и санкциите, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 83, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) С цел да се осигури ефективното прилагане на ограничителните мерки на Съюза и целостта на вътрешния пазар в рамките на Съюза, както и да се постигне високо равнище на сигурност в рамките на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, е необходимо да се установят минимални правила относно определянето на престъпленията и санкциите по отношение на нарушаването на тези ограничителни мерки на Съюза.
- (2) Ограничителните мерки на Съюза, като например мерките, състоящи се в замразяване на финансови средства и икономически ресурси, забраните за предоставяне на финансови средства и икономически ресурси и забраните за влизане на територията на държава членка или за транзитно преминаване през нея, както и секторните икономически мерки и оръжейното ембарго, са основен инструмент за насърчаване на целите на общата външна политика и политика на сигурност, както е посочено в член 21 от Договора за Европейския съюз (ДЕС). Тези цели включват опазване на ценностите, сигурността, независимостта и целостта на Съюза, консолидиране и подкрепа за демокрацията, върховенството на закона, правата на човека и принципите на международното право и поддържане на международния мир, предотвратяване на конфликти и укрепване на международната сигурност в съответствие с целите и принципите на Устава на Организацията на обединените нации.
- (3) За осигуряването на ефективно прилагане на ограничителните мерки на Съюза е необходимо държавите членки да разполагат с ефективни, пропорционални и възпиращи санкции по отношение на нарушаването на тези ограничителни мерки на Съюза, включително с установени в тях задължения, например за докладване. Необходимо е също така тези санкции да се отнасят и за заобикалянето на ограничителните мерки на Съюза.
- (4) За ефективното прилагане на ограничителните мерки на Съюза се изискват общи наказателноправни определения за поведението, съставляващо нарушение на ограничителните мерки на Съюза. Държавите членки следва да гарантират, че това поведение съставлява престъпление, когато е извършено умишлено, както и

в условията на груба небрежност, в случай че физическото или юридическото лице е знаело или е трябвало да знае, че поведението му би нарушило ограничителните мерки на Съюза.

- (5) За ефективното прилагане на ограничителните мерки на Съюза се изискват и общи наказателноправни определения за поведението, съставляващо заобикаляне на ограничителна мярка на Съюза.
- (6) Лицата, образуванията и органите, които са посочени поотделно в ограничителните мерки на Съюза и са обект на тези ограничителни мерки на Съюза, често могат да участват като подбудители и съучастници. Все по-широко разпространена е например практиката определените лица и образувания да прехвърлят финансови средства, имущество или икономически ресурси на трето лице с цел заобикаляне на ограничителни мерки на Съюза. Следователно това поведение попада в обхвата на престъплението заобикаляне, с което се извършва сближаване в настоящата директива.
- (7) При предоставянето на услуги в контекста на професионалната си дейност, например правни, финансови и търговски услуги, практикуващите юристи, според определението от държавите членки, следва да са задължени да се придържат към настоящата директива, включително да подават сигнал за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза. Опитът показва, че е налице очевиден риск от злоупотреба с услугите на тези практикуващи юристи с цел нарушаване на ограничителни мерки на Съюза. Следва обаче да се предвидят освобождавания от всяко задължение за докладване на информация, получена в тясна връзка със съдебно, административно или арбитражно производство, независимо дали това става преди, по време или след съдебно производство, или в процеса на удостоверяване на правното положение на клиент. Поради това правните консултации при тези обстоятелства следва да продължат да бъдат обект на задължението за професионална тайна, освен когато практикуващият юрист участва в нарушаването на ограничителни мерки на Съюза, когато правните консултации се предоставят с цел нарушаване на ограничителни мерки на Съюза или когато практикуващият юрист знае, че клиентът търси правен съвет за целите на нарушаване на ограничителни мерки на Съюза. Знанието може да се изведе въз основа на обективни фактически обстоятелства.
- (8) За ефективното прилагане на ограничителните мерки на Съюза се изисква и общо наказателноправно определение за поведението, съставляващо нарушаване на условията на разрешенията, предоставени от компетентните органи, за извършване на определени дейности, които при липсата на такова разрешение са забранени или ограничени по силата на ограничителна мярка на Съюза.
- (9) Целесъобразно е от обхвата на криминализирането да бъдат изключени дейности, които се отнасят до предоставянето на стоки и услуги за ежедневно лично ползване на определените физически лица, като храна и продукти и услуги в областта на здравеопазването, или до дребни парични суми в брой, когато те са ясно ограничени за задоволяване на основните човешки потребности на тези лица и на членовете на техните семейства, които са на тяхна издръжка. Недокладването за подобни дейности също следва да бъде изключено от обхвата на криминализирането. Освен това е целесъобразно от обхвата на криминализирането да бъде изключено и предоставянето на хуманитарна помощ на нуждаещи се лица. Тази хуманитарна помощ трябва да се предоставя в строго съответствие с международното хуманитарно право и може да се състои по-

специално от храна и продоволствие, подслон, здравно обслужване, вода и канализация. Освен това при изпълнението на настоящата директива държавите членки следва да имат предвид, че съгласно международното хуманитарно право и международното право за водене на война се изисква ограничителните мерки да не възпрепятстват предоставянето на хуманитарна помощ в съответствие с принципите на безпристрастност, хуманност, неутралност и независимост.

- (10) Санкциите за престъпленията следва да бъдат ефективни, възпиращи и пропорционални. За тази цел следва да бъдат определени минимални размери за максималния срок на лишаване от свобода за физическите лица. В наказателното производство следва да бъдат предвидени и допълнителни санкции или мерки. Те следва да включват глоби, като се има предвид, че нарушаването на ограничителни мерки на Съюза е продиктувано предимно от икономически съображения.
- (11) С оглед на това, че юридическите лица също са обект на ограничителни мерки на Съюза, съгласно настоящата директива юридическите лица също следва да носят наказателна отговорност за престъпленията, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза. Държавите членки, в чието национално законодателство не се предвижда наказателна отговорност за юридическите лица, следва да гарантират, че в техните системи за административни наказания се предвиждат ефективни, възпиращи и пропорционални видове и размери на санкциите.
- (12) Следва да се насърчават по-нататъшното сближаване и още по-голямата ефективност на действително налаганите размери на санкциите чрез общи отегчаващи обстоятелства, които отразяват тежестта на извършеното престъпление. Понятието „отегчаващи обстоятелства“ следва да се разбира или като факти, позволяващи на националния съдия или съд да постанови по-тежка присъда за същото престъпление от тази, която се налага при липса на тези факти, или като възможност за кумулативно разглеждане на няколко престъпления с цел увеличаване на размера на наказанието. Държавите членки следва да предвидят възможност за поне едно от тези отегчаващи обстоятелства в съответствие с приложимите правила, установени от тяхната правна система по отношение на отегчаващите обстоятелства. Във всеки случай решението дали да се наложи по-тежка присъда, като се вземат предвид всички обстоятелства по конкретното дело, следва да остане в рамките на свободата на преценка на съдията или съда.
- (13) Държавите членки следва също така да гарантират, че в ситуации, при които извършителят предоставя на компетентните органи информация, която те не биха могли да получат по друг начин и която им помага да установят самоличността на другите извършители или да ги подведат под отговорност, или да открият доказателства, това поведение може да се счита за смекчаващо обстоятелство.
- (14) Замразяването на финансови средства и на икономически ресурси, наложено с ограничителни мерки на Съюза, има административен характер. Като такова то следва да се разграничава от мерките за обезпечаване с наказателноправен характер, посочени в Директива (ЕС) [...] [Директива относно отнемането и конфискацията на активи].
- (15) Необходимо е да се изясни понятието „облага“, по-специално в ситуации, при които определеното лице, образуване или орган извършва или участва в: i)

прикриване на финансови средства или икономически ресурси, притежавани, държани или контролирани от определено лице, образувание или орган, които следва да бъдат замразени в съответствие с ограничителна мярка на Съюза, чрез прехвърляне на тези финансови средства или икономически ресурси на трето лице; или ii) прикриване на факта, че лице, образувание или орган, обект на ограничителни мерки, е действителният собственик или бенефициер на финансови средства или икономически ресурси, чрез предоставяне на невярна или непълна информация. При тези обстоятелства, в резултат на действията по прикриване, определеното лице, образувание или орган може да продължи да има достъп до прикритите финансови средства или икономически ресурси, които са обект на ограничителни мерки на Съюза, и да ги използва в пълна степен или да се разпорежда с тях. Следователно подобни финансови средства или икономически ресурси следва да се считат за облаги от престъпна дейност за целите на Директива (ЕС) [...] [Директива относно отнемането и конфискацията на активи], като се подразбира, че за пропорционалността на конфискацията на тези облаги ще трябва да се следи във всеки отделен случай.

- (16) Като се има предвид по-специално дейността в световен мащаб на извършителите на обхванатото от настоящата директива незаконно поведение, наред с трансграничното естество на престъпленията и възможността за трансгранични разследвания, държавите членки следва да установят компетентността, за да могат да противодействат ефективно на такова поведение.
- (17) Държавите членки следва да определят правила относно давностните срокове, които са им необходими, за да могат да противодействат ефективно на престъпленията, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, без да се засягат националните правила, в които не са предвидени давностни срокове за разследване, наказателно преследване и изпълнение.
- (18) За да се гарантира ефективна, интегрирана и съгласувана система на правоприлагане, държавите членки следва да организират вътрешно сътрудничество и комуникация между всички участници по веригите на административното и наказателното правоприлагане.
- (19) За да се гарантират ефективното разследване и наказателно преследване на нарушенията на ограничителните мерки на Съюза, компетентните органи на държавите членки следва да си сътрудничат чрез Европол, Евроюст и Европейската прокуратура, както и с тях. Тези компетентни органи следва също така да споделят информация по практически въпроси помежду си и с Комисията.
- (20) Лицата, сигнализиращи за нередности, могат да предоставят на компетентните органи ценна информация относно минали, продължаващи или планирани нарушения на ограничителните мерки на Съюза, включително опити за заобикаляне на мерките. Тази информация може да се отнася например до факти, свързани с нарушения на ограничителните мерки на Съюза, до обстоятелствата по тях и участващите физически лица, дружества и трети държави. Поради това следва да се гарантира, че са налице подходящи мерки, с които да се даде възможност на такива лица, сигнализиращи за нередности, да подават сигнали до компетентните органи и да бъдат защитени срещу ответни

действия с цел отмъщение. За тази цел следва да се предвиди, че Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета⁴⁹ е приложима по отношение на подаването на сигнали за нарушения на ограничителните мерки на Съюза и на защитата на лицата, които подават сигнали за такива нарушения.

- (21) За да се осигури ефективното разследване и наказателно преследване на нарушенията на ограничителните мерки на Съюза, лицата, отговарящи за разследването или за наказателното преследване на нарушаването на тези мерки, следва да разполагат с възможността да използват способности за разследване като тези, които се използват при борбата с организираната престъпност или други тежки престъпления. Използването на такива способности, в съответствие с националното право, следва да бъде целенасочено и да е съобразено с принципа на пропорционалност и с характера и тежестта на разследваните престъпления, както и да защита правото на защита на личните данни.
- (22) С изменение на Директива (ЕС) 2018/1673 за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред⁵⁰ следва да се гарантира, че съгласно посочената директива нарушаването на ограничителните мерки на Съюза ще се счита за предикатно престъпление спрямо изпирането на пари.
- (23) Целите на настоящата директива, а именно осигуряването на общи определения за престъпленията, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, и наличието на ефективни, възпиращи и пропорционални наказателни санкции за тежките престъпления, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците на настоящата директива могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, като се вземат предвид присъщото трансгранично естество на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза и неговият потенциал да подкопае постигането на целите на Съюза за опазване на международния мир и сигурност, както и за отстояване на общите ценности на Съюза. Следователно Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в съответствие с член 5 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (24) В настоящата директива се зачитат основните права и се съблюдават принципите, признати по-конкретно в Хартата на основните права на Европейския съюз, включително правото на свобода и сигурност, защитата на личните данни, свободата на стопанска инициатива, правото на собственост, правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, презумпцията за невиновност и правото на защита, включително правото на лицата да не се самоуличават и да запазят мълчание, принципите на законност, включително принципът на забрана на обратното действие на наказателните санкции и пропорционалността на престъплението и наказанието, както и принципът *ne bis in idem*. Настоящата директива има за цел да осигури

⁴⁹ Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза (ОВ L 305, 26.11.2019 г., стр. 17—56).

⁵⁰ Директива (ЕС) 2018/1673 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. за борба с изпирането на пари по наказателноправен ред (PE/30/2018/REV/1, ОВ L 284, 12.11.2018 г., стр. 22—30).

пълното зачитане на тези права и принципи и следва да бъде изпълнявана в съответствие с тях.

- (25) При изпълнението на директивата държавите членки следва да гарантират спазването на процесуалните права на заподозрените лица или на обвиняемите в рамките на наказателното производство. В това отношение задълженията по настоящата директива не следва да засягат задълженията на държавите членки съгласно правото на Съюза относно процесуалните права в наказателните производства, по-специално директиви 2010/64/ЕС⁵¹, 2012/13/ЕС⁵², 2013/48/ЕС⁵³, (ЕС) 2016/343⁵⁴, (ЕС) 2016/800⁵⁵ и (ЕС) 2016/1919⁵⁶ на Европейския парламент и на Съвета.
- (26) С оглед на спешната необходимост да бъдат подведени под отговорност физическите и юридическите лица, участващи в нарушаването на ограничителните мерки на Съюза, държавите членки следва да въведат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, в срок от шест месеца след нейното влизане в сила.
- (27) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.
- (28) [неучастие:] В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, и без да се засяга член 4 от посочения протокол, Ирландия не участва в приемането на настоящата директива и не е обвързана от нея, нито от нейното прилагане.

ИЛИ [участие:] В съответствие с член 3 от Протокол № 21 относно позицията на Обединеното кралство и Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Ирландия [, с писмо от ...] е нотифицирала желанието си да участва в приемането и прилагането на настоящата директива,

⁵¹ Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство (ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 1).

⁵² Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г. относно правото на информация в наказателното производство (ОВ L 142, 1.6.2012 г., стр. 1).

⁵³ Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 г. относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане (ОВ L 294, 6.11.2013 г., стр. 1).

⁵⁴ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство (ОВ L 65, 11.3.2016 г., стр. 1).

⁵⁵ Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство (ОВ L 132, 21.5.2016 г., стр. 1).

⁵⁶ Директива (ЕС) 2016/1919 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. относно правната помощ за заподозрени и обвиняеми в рамките на наказателното производство и за искани за предаване лица в рамките на производството по европейска заповед за арест (ОВ L 297, 4.11.2016 г., стр. 1).

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

С настоящата директива се установяват минимални правила относно определянето на престъпленията и санкциите по отношение на нарушаването на ограничителните мерки на Съюза.

Член 2

Приложно поле и определения

- 1) Настоящата директива се прилага за нарушенията на ограничителните мерки на Съюза. Тези ограничителни мерки на Съюза обхващат:
 - а) мерки, състоящи се в замразяване на финансови средства и икономически ресурси;
 - б) забрани за предоставяне на финансови средства и икономически ресурси;
 - в) забрани за влизане на територията на държава членка или за транзитно преминаване през нея;
 - г) секторни икономически и финансови мерки; и
 - д) оръжейно ембарго.
- 2) За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:
 - а) „ограничителни мерки на Съюза“ са ограничителни мерки, приети от Съюза въз основа на член 29 от ДЕС или член 215 от ДФЕС.
 - б) „определено лице, образувание или орган“ означава физическите или юридическите лица, образуванията или органите, които са обект на ограничителни мерки на Съюза, състоящи се в замразяване на финансови средства и икономически ресурси и забрана за предоставяне на финансови средства и икономически ресурси;
 - в) „финансови средства“ означава:
 - i) пари в брой, чекове, парични вземания, менителници, платежни нареждания и други платежни инструменти;
 - ii) депозити във финансови институции или други образувания, наличности по сметки, дългове и дългови облигации;
 - iii) публично и частно търгувани ценни книжа и дългови инструменти, включително дялове и акции, сертификати, представляващи ценни книжа, облигации, полици, варанти, дългосрочни облигации със задължителна лихва и договори за деривати;
 - iv) лихви, дивиденди или други приходи или стойност, натрупани или генерирани от активи;

- v) кредити, право на прихващане, гаранции, гаранции за изпълнение или други финансови ангажименти;
 - vi) акредитиви, коносаменти, документи за продажба;
 - vii) документи, удостоверяващи участие във фондове или финансови ресурси;
 - viii) криптоактиви;
- г) „икономически ресурси“ означава активи от всякакъв вид, независимо дали са материални или нематериални, движими или недвижими, които не са финансови средства, но могат да бъдат използвани за получаване на финансови средства, стоки или услуги;
 - д) „замразяване на финансови средства“ означава предотвратяване на движението, прехвърлянето, изменението, използването, достъпа до финансови средства или боравенето с тях по всякакъв начин, който би довел до промяна в техния обем, размер, местонахождение, собственост, владение, вид, предназначение или друга промяна, която би позволила използване на финансовите средства, включително управление на портфейл;
 - е) „замразяване на икономически ресурси“ означава предотвратяване на използването на икономически ресурси за получаване на финансови средства, стоки или услуги по всякакъв начин, включително, но не само, чрез тяхната продажба, отдаване под наем или ипотекиране.

Член 3

Нарушаване на ограничителните мерки на Съюза

- 1) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че нарушаването на ограничителна мярка на Съюза съставлява престъпление, когато е извършено умишлено и при условие че попада в една от категориите, определени в параграф 2.
- 2) За целите на настоящата директива за нарушаване на ограничителна мярка на Съюза се счита следното:
 - а) предоставяне на финансови средства или икономически ресурси на определено лице, образувание или орган или в негова полза в нарушение на забрана, наложена с ограничителна мярка на Съюза;
 - б) неспазване на задължение, наложено с ограничителна мярка на Съюза, за незабавно замразяване на финансови средства или икономически ресурси, принадлежащи на определено лице, образувание или орган, или притежавани, държани или контролирани от него;
 - в) допускане на влизане на територията на държава членка или на транзитно преминаване през нея на определени физически лица в нарушение на забрана, наложена с ограничителна мярка на Съюза;
 - г) сключване на сделки с трета държава, органи на трета държава, образувания и органи, притежавани или контролирани от трета държава или от органи на трета държава, по отношение на които са наложени забрани или ограничения с ограничителни мерки на Съюза;

- д) търгуване със стоки или услуги, чийто внос, износ, продажба, покупка, прехвърляне, транзит или транспорт са забранени или ограничени с ограничителни мерки на Съюза, както и предоставяне на брокерски услуги или други услуги, свързани с тези стоки и услуги;
- е) извършване на финансови дейности, по отношение на които са наложени забрани или ограничения с ограничителни мерки на Съюза, като финансиране и предоставяне на финансова помощ, предоставяне на инвестиции и инвестиционни услуги, емитиране на прехвърлими ценни книжа и инструменти на паричния пазар, приемане на депозити, предоставяне на специализирани услуги за финансови съобщения, търговия с банкноти, предоставяне на услуги по определяне на кредитен рейтинг, предоставяне на криптоактиви и портфейли;
- ж) предоставяне на други услуги, по отношение на които са наложени забрани или ограничения с ограничителни мерки на Съюза, като например услуги по предоставяне на правни консултации, услуги по доверително управление, услуги в областта на връзките с обществеността, счетоводството, одита, воденето на счетоводни книги и данъците, стопанската дейност и управлението, информационните технологии, телевизионното и радиоразпръскване, архитектурни и инженерни услуги;
- з) заобикаляне на ограничителна мярка на Съюза чрез:
 - i) прикриване на финансови средства или икономически ресурси, притежавани, държани или контролирани от определено лице, образувание или орган, които следва да бъдат замразени в съответствие с ограничителна мярка на Съюза, чрез прехвърляне на тези финансови средства или икономически ресурси на трето лице;
 - ii) прикриване на факта, че лице, образувание или орган, обект на ограничителни мерки, е действителният собственик или бенефициер на финансови средства или икономически ресурси, чрез предоставяне на невярна или непълна информация;
 - iii) неизпълнение от страна на определено лице, образувание или орган на задължение съгласно ограничителни мерки на Съюза да докладва за финансови средства или икономически ресурси, попадащи в обхвата на юрисдикцията на държава членка, които му принадлежат или са притежавани, държани или контролирани от него;
 - iv) неизпълнение на задължение съгласно ограничителни мерки на Съюза за незабавно предоставяне на компетентните административни органи на информация относно замразени финансови средства или икономически ресурси или на налична информация относно финансови средства и икономически ресурси на територията на държавите членки, които принадлежат на определени лица, образувания или органи, или са притежавани, държани или контролирани от тях и които не са били замразени;

- v) неоказване на сътрудничество на компетентните административни органи при проверка на информацията по точки iii) и iv), когато от тяхна страна е отправено мотивирано искане;
- и) нарушаване или неизпълнение на условията съгласно разрешенията, предоставени от компетентните органи, за извършване на дейности, които при липсата на такова разрешение са забранени или ограничени по силата на ограничителна мярка на Съюза.
- 3) Поведението, посочено в параграф 2, букви а) — ж), представлява престъпление и ако е извършено в условия на груба небрежност.
- 4) Никоя от разпоредбите на параграф 2 не се тълкува като налагане на задължения на физически лица в противоречие на правото им да не се самоуличават и да запазят мълчание, залегнало в Хартата на основните права на Европейския съюз и Директива (ЕС) 2016/343.
- 5) Никоя от разпоредбите на параграф 2 не се тълкува като налагане на практикуващите юристи на задължение за докладване на информация, получена в тясна връзка със съдебно, административно или арбитражно производство, независимо дали това става преди, по време или след съдебно производство, или в процеса на удостоверяване на правното положение на клиент. Правните консултации при тези обстоятелства са защитени от професионалната тайна, освен когато практикуващият юрист участва в нарушаването на ограничителни мерки на Съюза, правните консултации се предоставят с цел нарушаване на ограничителни мерки на Съюза или практикуващият юрист знае, че клиентът търси правен съвет за целите на нарушаване на ограничителни мерки на Съюза.
- 6) Параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат по отношение на:
- предоставянето на стоки или услуги за ежедневно лично ползване на определените физически лица, като храна и продукти и услуги в областта на здравеопазването, или на дребни парични суми в брой, когато те са ясно ограничени за задоволяване на основните човешки потребности на тези лица и на членовете на техните семейства, които са на тяхна издръжка;
 - недокладването за подобни дейности;
 - хуманитарна помощ, предоставяна на нуждаещи се лица.

Член 4

Подбудителство, помагачество и опит

- 1) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че подбудителството и помагачеството към извършване на престъпленията, посочени в член 3, се наказват като престъпление.
- 2) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че опитът за извършване на някое от престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, букви а) — ж), член 3, параграф 2, буква з), точки i) и ii) и член 3, параграф 2, буква и), се наказва като престъпление.

Член 5

Наказателни санкции за физическите лица

- 1) Държавите членки гарантират, че престъпленията, посочени в членове 3 и 4, се наказват с ефективни, пропорционални и възпиращи санкции.
- 2) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че за престъпленията, посочени в член 3, се предвижда максимална санкция, която включва лишаване от свобода.
- 3) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, буква з), точки iii), iv) и v), се наказват с максимално наказание от поне една година лишаване от свобода, когато включват финансови средства или икономически ресурси на стойност най-малко 100 000 EUR. Държавите членки гарантират, че прагът от 100 000 EUR или повече може да бъде достигнат и чрез поредица от свързани престъпления, посочени в член 3, параграф 2, буква з), точки iii), iv) и v), когато са извършени от същия извършител.
- 4) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, букви а)—ж), член 3, параграф 2, буква з), точки i) и ii) и член 3, параграф 2, буква и), се наказват с максимално наказание от поне пет години лишаване от свобода, когато включват финансови средства или икономически ресурси на стойност най-малко 100 000 EUR. Държавите членки гарантират, че прагът от 100 000 EUR или повече може да бъде достигнат и чрез поредица от свързани престъпления, посочени в член 3, параграф 2, букви а)—ж), член 3, параграф 2, буква з), точки i) и ii) и член 3, параграф 2, буква и), извършени от същия извършител.
- 5) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че на физическите лица, които са извършили престъпленията, посочени в членове 3 и 4, може да се налагат допълнителни санкции. Тези допълнителни санкции включват глоби.

Член 6

Отговорност на юридическите лица

- 1) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност за посочените в членове 3 и 4 престъпления, които са извършени в тяхна полза от лице, действащо самостоятелно или като член на орган на юридическото лице, и което заема ръководна длъжност в това юридическо лице, въз основа на:
 - а) правомощие за представителство на юридическото лице;
 - б) правомощие за вземане на решения от името на юридическото лице;
 - в) правомощие за упражняване на контрол в рамките на юридическото лице.
- 2) Държавите членки също така предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическите лица могат да бъдат подведени под отговорност, когато липсата на надзор или контрол от страна на лице, посочено в параграф 1 от настоящия член, е направила възможно извършването от негово подчинено

лице на някое от посочените в членове 3 и 4 престъпления в полза на това юридическо лице.

- 3) Отговорността на юридическите лица по параграфи 1 и 2 от настоящия член не изключва възможността за образуване на наказателно производство срещу физическите лица, които са извършители, подбудители или съучастници във връзка с престъпленията, посочени в членове 3 и 4.

Член 7

Санкции за юридическите лица

- 1) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че юридическо лице, подведено под отговорност съгласно член 7, подлежи на ефективни, пропорционални и възпиращи санкции, които включват наказателноправни санкции или друг вид глоби, лишаване от право да се ползва от обществени облаги или помощи, лишаване от достъп до публично финансиране, включително до тръжни процедури, безвъзмездни средства и концесии, и могат да включват други санкции, като например:
- а) лишаване от правото на упражняване на стопанска дейност;
 - б) отнемане на разрешителни и разрешения за извършване на дейностите, довели до извършването на престъплението;
 - в) поставяне под съдебен надзор;
 - г) съдебна ликвидация;
 - д) закриване на обекти, използвани за извършване на престъплението.
- 2) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че за юридическите лица, подведени под отговорност съгласно член 7, престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, буква з), точки iii)–v), се наказват с глоби, чийто максимален размер не следва да е по-малък от 1 % от общия световен оборот на юридическото лице през стопанската година, предхождаща решението за налагане на глобата.
- 3) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че за юридическите лица, подведени под отговорност съгласно член 7, престъпленията, посочени в член 3, параграф 2, букви а)–е), член 3, параграф 2, буква з), точки i) и ii) и член 3, параграф 2, буква и), се наказват с глоби, чийто максимален размер не следва да е по-малък от 5 % от общия световен оборот на юридическото лице през стопанската година, предхождаща решението за налагане на глобата.

Член 8

Отегчаващи обстоятелства

Доколкото посочените по-долу обстоятелства не са част от състава на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че едно или няколко от следните обстоятелства могат да се считат за отегчаващи обстоятелства:

- а) престъплението е извършено в рамките на престъпна организация по смисъла на Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета⁵⁷;
- б) престъплението е извършено от професионален доставчик на услуги в нарушение на неговите професионални задължения;
- в) престъплението е извършено от длъжностно лице при изпълнение на неговите задължения;
- г) престъплението е извършено от друго лице при изпълнение на публични функции.

Член 9

Смекчаващо обстоятелство

При условие че това все още не е задължение съгласно ограничителните мерки на Съюза, държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че по отношение на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, следните обстоятелства могат да се считат за смекчаващо обстоятелство:

- а) извършителят предоставя на компетентните органи информация, която те не биха могли да получат по друг начин и която им помага да установят самоличността на другите извършители или да ги подведат под отговорност;
- б) извършителят предоставя на компетентните органи информация, която те не биха могли да получат по друг начин и която им помага да открият доказателства.

Член 10

Обезпечаване и конфискация

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че финансовите средства или икономическите ресурси, които са обект на ограничителни мерки на Съюза, по отношение на които определеното лице, образуване или орган извършва или участва в извършването на престъпление, посочено в член 3, параграф 2, буква з), точки i) или ii), се считат за „облаги“ от престъпна дейност за целите на Директива (ЕС) [.../...] [Директива относно отнемането и конфискацията на активи].

Член 11

Правила относно компетентността

- 1) Всяка държава членка предприема необходимите мерки за установяване на своята компетентност по отношение на престъпленията, посочени в членове 3 и 4, когато:
 - а) престъплението е извършено изцяло или отчасти на нейна територия, включително нейното въздушно пространство;

⁵⁷ Рамково решение 2008/841/ПВР на Съвета от 24 октомври 2008 г. относно борбата с организираната престъпност (ОВ L 300, 11.11.2008 г., стр. 42—45).

- б) престъплението е извършено на борда на всяко въздухоплавателно средство или всеки плавателен съд под юрисдикцията на държава членка;
 - в) извършителят е неин гражданин или пребивава обичайно на нейна територия;
 - г) извършителят е служител на националната администрация, който е действал при изпълнение на служебните си задължения;
 - д) престъплението е извършено в полза на юридическо лице, установено на нейна територия;
 - е) престъплението е извършено в полза на юридическо лице във връзка със стопанска дейност, осъществявана изцяло или частично на нейна територия.
- 2) Когато престъпление, посочено в членове 3 и 4, попада в обхвата на компетентността на повече от една държава членка, тези държави членки си сътрудничат, за да определят в коя държава членка трябва да се проведе наказателното производство. Когато е уместно, въпросът се отнася до Еуроюст в съответствие с член 12 от Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета⁵⁸.
- 3) В случаите, посочени в параграф 1, буква в), държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че упражняването на тяхната компетентност не е подчинено на условието наказателното преследване да може да бъде образувано единствено вследствие на подаване на сигнал от жертвата на мястото, където е извършено престъплението, или вследствие на денонсиране от страна на държавата, в която е извършено престъплението.

Член 12

Давностни срокове

- 1) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да предвидят давностен срок, с който се позволява достатъчно време за извършването на разследване, наказателно преследване, съдебен процес и постановяване на съдебно решение във връзка с престъпленията, посочени в членове 3 и 4, след извършването на тези престъпления, така че да се противодейства ефективно на тези престъпления.
- 2) За посочените в членове 3 и 4 престъпления, които се наказват с максимална санкция от поне пет години лишаване от свобода, държавите членки предприемат необходимите мерки, за да позволят извършването на разследване, наказателно преследване, съдебен процес и постановяване на съдебно решение в продължение на поне пет години от момента на извършване на престъплението.
- 3) Чрез дерогация от параграф 2 държавите членки могат да предвидят давностен срок, който е по-кратък от пет години, но не по-кратък от три години, при условие че гарантират, че този срок може да бъде прекъсван или спиран в случай на определени действия.

⁵⁸ Рамково решение 2009/948/ПВР на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно предотвратяване и уреждане на спорове за упражняване на компетентност при наказателни производства (ОВ L 328, 15.12.2009 г., стр. 42).

- 4) Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да дадат възможност за изпълнението на:
- а) санкция от повече от една година лишаване от свобода; или като алтернатива
 - б) санкция лишаване от свобода в случай на престъпление, което се наказва с максимална санкция от поне четири години лишаване от свобода,

наложена вследствие на окончателна осъдителна присъда за престъпление, посочено в членове 3 и 4, в продължение на най-малко пет години от датата на постановяване на окончателната присъда. Този период може да включва удължаване на давностния срок, произтичащо от прекъсване или спиране на срока.

Член 13

Координация и сътрудничество между компетентните органи в рамките на дадена държава членка

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да установят подходящи механизми за координация и сътрудничество на стратегическо и оперативно равнище между всички свои компетентни административни, правоприлагащи и съдебни органи.

Тези механизми са насочени най-малкото към:

- а) гарантиране на общи приоритети и разбиране на взаимоотношението между наказателното и административното правоприлагане;
- б) обмен на информация за стратегически и оперативни цели;
- в) консултация по отделни разследвания;
- г) обмен на най-добри практики;
- д) съдействие на мрежите от практикуващи специалисти, които работят по въпроси, имащи отношение към разследването и наказателното преследване на престъпления, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза.

Член 14

Подаване на сигнали за престъпления и защита на лицата, които подават сигнали за престъпления, свързани с нарушаване на ограничителните мерки на Съюза, или подпомагат разследването

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че защитата, предоставяна съгласно Директива (ЕС) 2019/1937⁵⁹, се прилага за лицата, които подават сигнали за престъпленията, посочени в членове 3 и 4 от настоящата директива.

⁵⁹ Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 г. относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза (ОВ L 305, 26.11.2019 г., стр. 17—56).

Член 15

Способи за разследване

Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че ефективни способности за разследване, като тези, които се използват при разследване на организираната престъпност или други тежки престъпления, са налични също така за разследване или наказателно преследване на престъпленията, посочени в членове 3 и 4.

Член 16

Сътрудничество между органите на държавите членки, Комисията, Европол, Евроюст и Европейската прокуратура

- 1) Без да се засягат правилата относно трансграничното сътрудничество и правната взаимопомощ по наказателноправни въпроси, органите на държавите членки, Европол, Евроюст, Европейската прокуратура и Комисията си сътрудничат, в рамките на съответните си области на компетентност, в борбата срещу престъпленията, посочени в членове 3 и 4. За тази цел Комисията и, когато е целесъобразно, Европол и Евроюст предоставят техническа и оперативна помощ с цел улесняване на координацията на разследванията и наказателните преследвания от страна на компетентните органи.
- 2) Компетентните органи на държавите членки също така редовно споделят с Комисията и други компетентни органи информация по практически въпроси, по-специално модели на заобикаляне на мерките, например структури за прикриване на действителната собственост и контрола върху активите.

Член 17

Изменения на Директива (ЕС) 2018/1673

В член 2, параграф 1 от Директива (ЕС) 2018/1673 се добавя следната буква:
„ц) нарушаване на ограничителните мерки на Съюза“.

Член 18

Транспониране

- 1) Държавите членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до [до Службата за публикации — моля, въведете датата — в срок от шест месеца след влизането в сила на директивата]. Те незабавно информират Комисията за това. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните мерки от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с директивата.
- 2) Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условиата и редът на позоваване се определят от държавите членки.

Член 19

Оценка и докладване

- 1) До [до Службата за публикации — моля, въведете датата — две години след края на срока за транспониране] Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад с оценка на степента, в която държавите членки са взели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива. Държавите членки предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на този доклад.
- 2) Без да се засягат задълженията за докладване, установени в други правни актове на Съюза, държавите членки ежегодно представят на Комисията следните статистически данни за престъпленията, посочени в членове 3 и 4:
 - а) броя на образуваните наказателни производства, броя на прекратените производства, броя на производствата, приключени с оправдателна присъда, броя на производствата, приключени с осъдителна присъда, и броя на висящите производства;
 - б) видовете и размерите на санкциите, налагани за нарушаване на ограничителните мерки на Съюза.
- 3) Държавите членки представят на Комисията статистическите данни, посочени в параграф 2, като използват специалните инструменти за докладване, създадени от Комисията за докладване в областта на ограничителните мерки.
- 4) До [до Службата за публикации — моля, въведете датата — пет години след края на срока за транспониране] Комисията извършва оценка на въздействието на настоящата директива и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Държавите членки предоставят на Комисията информацията, необходима за изготвянето на този доклад.

Член 20

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 21

Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател